

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/201/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216203625
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3216203625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu Platiť sa oplatí s.r.o., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 45 684 618, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K nemocnici XX, N. nad N., o zaplatenie XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5Csp/117/2016-34, zo dňa 07. februára 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 495,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 23,56 eur od 10.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 87,01 eur od 10.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 75,41 eur od 13.02.2014 do zaplatenia, zo sumy 13,59 eur od 11.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 296,40 eur od 10.04.2014 do zaplatenia. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a.s.) dňa 04.11.2013 zmluvu o poskytovaní verejných služieb a toho istého dňa dodatok k tejto zmluve, ktorou sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej program služieb Happy XS (L) a žalovaná sa zaviazala platiť riadne a včas cenu za zriadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu služieb. Zmluva o pripojení s dodatkom bola uzavretá s viazanosťou na 24 mesiacov. Dňa 30.11.2013 žalovaná tiež uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o poskytovaní verejných služieb - služba Mobilný internet a dodatok k tejto zmluve. Aj táto zmluva bola uzatvorená s viazanosťou 24 mesiacov. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej poplatky za poskytnuté služby, paušálne poplatky a splátku zariadenia. Žalovaná faktúry v lehote splatnosti neuhradila. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 13.11.2014 oznámil žalovanej, že odstupuje od zmlúv s účinnosťou od 20.11.2014 z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti. Pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu z vyúčtovaných faktúr, v rozsahu ako ich žalobca uplatňuje v tomto konaní, právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015 postúpil žalobcovi. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu od zmlúv uzatvorených so žalovanou, ktoré súd posúdil ako zmluvy spotrebiteľské podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení, odstúpil listom zo dňa 13.11.2014, s účinnosťou ku dňu 20.11.2014. Odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy sa zmluvy od začiatku zrušili a v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vznikla pre účastníkov zmluvy povinnosť navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli. Žalobca síce nepredložil súdu listinu preukazujúcu doručenie odstúpenia od zmluvy žalovanej, avšak nepreukázanie určitej skutočnosti žalobcom ako dodávateľom, nemôže ísť na úkor

žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky, týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.06.2013, č.k. 4Obdo 45/2012). Odstúpenie od zmlúv bolo žalovanej nepochybne doručené spolu so žalobou v tomto konaní. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu účinne odstúpil od zmlúv o poskytovaní verejných služieb, čím žalobcovi vznikol nárok na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil v konaní listinné dôkazy a to faktúry, z ktorých podľa názoru súdu prvej inštancie rozsah bezdôvodného obohatenia nevyplýva. Žalobcom nebolo preukázané, že žalovaná v paušálnych poplatkoch zahrnuté služby skutočne využila, resp. v akom rozsahu ich využila. Žalobca v rámci uplatneného nároku vyúčtoval aj rôzne poplatky vyplývajúce z faktúr, ktoré však nie sú poplatkami za služby. V dôsledku odstúpenia od zmluvy a toho, že žalovanej nebola za tieto poplatky poskytnutá žiadna adekvátne protihodnota, žalobca nemá na ne nárok. V žalovanej sume bola okrem paušálnych poplatkov a iných sankčných poplatkov zahrnutá aj cena zariadenia. Tieto poplatky a uvedenú cenu nebolo možné žalobcovi priznať aj preto, že žalobca si svoj nárok uplatnil s tým skutkovým zdôvodnením, že si uplatňuje nárok výlučne na nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby. Paušálny poplatok, sankčný poplatok a cena zariadenia jednoznačne nie sú odplatom za poskytnuté služby (§ 44 ods. 1, ods. 8 písm. b/, ods. 12 a § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetných zmlúv v znení ich dodatkov).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanú zaviazal voči žalobcovi na zaplatenie plnenia, ktoré žalobca požadoval v žalobe, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil právo na zaplatenie trov odvolacieho konania. Uviedol, že podstata nesprávneho rozhodnutia súdu prvej inštancie spočíva najmä v neprípustnej konštrukcii účinnosti doručenia odstúpenia od zmluvy, v nesprávnom postupe a rozhodnutí súdu z hľadiska jeho odôvodnenia, možného preskúmania, presvedčivosti a prijateľnosti, nepredvídateľnom postupe konajúceho súdu. Zdôraznil, že súdu okrem iného doručil návrh na začatie konania, súčasťou ktorého bola i listina označená ako odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb. V podanom návrhu žalobca netvrdil, že došlo k účinnosti odstúpenia od zmluvy, ani že by sa tak stalo v dôsledku nejakého konkrétneho úkonu, ani že by sa tak stalo v nejaký konkrétny deň. Takéto tvrdenia v napadnutom rozhodnutí neuvádza ani súd prvej inštancie. Zdôraznil, že podmienkou účinnosti doručenia odstúpenia od zmluvy je jeho doručenie druhej zmluvnej strane, odlišnej od právneho predchodcu žalobcu. Účinnosť odstúpenia od zmluvy medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou súd prvej inštancie vytvoril tým, že k nej malo dôjsť prostredníctvom doručenia listiny označenej ako odstúpenie od zmluvy žalovanej prostredníctvom žalobného návrhu. Namietal, že z napadnutého rozsudku nevyplýva kedy a ako bol žalobný návrh žalovanej doručený. Taktiež nie je daná pôsobnosť a právomoc súdu pri doručovaní odstúpenia od zmluvy tretej osoby, strany sporu. Nie je vôbec zákonom daná tá možnosť, aby súd doručoval žalovanej odstúpenie od zmluvy niekoho iného (právny predchodca žalobcu), kedy tento o tomto doručovaní nemá ani vedomosť a aby z tohto súd vyvodil účinok odstúpenia od zmluvy. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd sa týmito skutočnosťami nezaoberal, napriek tomu však vychádzal z toho, ako by tieto podmienky odstúpenia od zmluvy boli splnené. Namietal tiež skutočnosť, že každý úkon a teda i odstúpenie od zmluvy je nutné posudzovať z hľadiska toho, či je robený určite, slobodne, zrozumiteľne a vážne (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je pre žalobcu prekvapivé a nepredvídateľné. Žalobca nemal možnosť reagovať na konštrukciu súdu prvej inštancie o účinnom odstúpení od zmluvy v dôsledku doručenia žaloby žalovanej. Zdôraznil, že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej za poskytnuté služby faktúry, ktoré žalovaná neuhradila riadne a včas a to napriek opakovaným výzvam na zaplatenie. Tieto tvrdenia neboli žalovanou ani súdom prvej inštancie popreté a ani nebol tvrdný, či preukázaný opak, preto nemožno bez ďalšieho o tomto pochybovať a z tohto nevychádzať. Je zrejmé, že pokiaľ súd prvej inštancie vzťah žalobcu a žalovanej posúdil ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, nemohol tento nárok žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie totiž nevyplýva také odôvodnenie, prečo by žalobca v prípade bezdôvodného obohatenia nemal mať nárok na žiadne plnenie. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sú pri posúdení obdobnej veci protichodné. Na podporu svojej argumentácie poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

5. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Po dôkladnom preskúmaní všetkých relevantných odvolacích námietok dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, ktorý posúdil v súlade s hmotným právom. V súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z daného titulu odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne odkazuje. V podanom odvolaní neboli uvedené žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy, čím došlo k jej zrušeniu od počiatku, ex tunc, a v súlade s § 457 Občianskeho zákonníka je každý z účastníkov povinný druhému vrátiť všetko, čo podľa zrušenej zmluvy dostal. Žalobca by tak mal nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia od žalovanej, no nakoľko žalobca na preukázanie svojho nároku predložil v konaní listinné dôkazy, z ktorých rozsah bezdôvodného obohatenia nevyplýva, súd mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nepriznal.

7. Prvostupňový súd predovšetkým správne ustálil, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 04.11.2013 o poskytovaní verejných služieb a dodatok k tejto zmluve a zmluva zo dňa 30.11.2013 o poskytovaní verejných služieb - služba Mobilný internet a dodatok k tejto zmluve sú zmluvami o pripojení podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetných zmlúv v znení ich dodatkov, ktoré sú zároveň zmluvami spotrebiteľskými.

8. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybou aplikácie práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Jednou zo základných zásad občianskeho sporového konania je zásada dispozičná, spočívajúca v tom, že procesná iniciatíva patrí stranám sporu. Súd až na prípady uvedené v § 23 CMP (Civilný mimosporový poriadok) nezačína konania z vlastnej iniciatívy, ale na základe žaloby podľa § 131 a nasl. CSP. Podanou žalobou je súd viazaný. Žalobca urobil predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 495,97 Eur s príslušenstvom. Tvrdil, že na základe vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou boli právnym predchodcom žalobcu žalovanej poskytnuté služby, ktoré boli vyfakturované, avšak žalovaná si záväzok uhradiť ich cenu riadne a včas nespĺnila. Žalobou tak uplatnil nárok výlučne na nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby, ktorý nárok súd prvej inštancie dôvodne posúdil ako nárok z bezdôvodného obohatenia, keďže právnou kvalifikáciou skutku v žalobe súd nie je viazaný. Súd prvej inštancie na základe dôkazov predložených žalobcom (listu zo dňa 13.11.2014 adresovaného žalovanej, ktorým právny predchodca žalobcu žalovanej oznamuje odstúpenie od zmluvy o poskytovaní uvedených služieb) dôvodne vyvodil, že odstúpením od zmluvy v zmysle § 44 ods. 8 písm. b/ zákona o elektronických komunikáciách, podľa ktorého podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, sa zmluva zrušuje a každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia, v súlade s obsahom spisu konštatuje, že žalobca súdu listinu preukazujúcu doručenie odstúpenia od zmluvy žalovanej nepredložil s tým, že nepreukázanie určitej skutočnosti žalobcom ako dodávateľom nemôže ísť na úkor žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko vzhľadom na normy chrániace spotrebiteľa je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa. Listinu o odstúpení od zmluvy so žalovanou ako listinný dôkaz produkoval samotný žalobca, preto bolo možné predpokladať, že táto listina bola žalovanej aj doručená. Súd prvej inštancie záver o doručení odstúpenia nezaložil na tom, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanej doručené (hoci túto skutočnosť bolo možné predpokladať), ani na tom, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanej doručené v tomto konaní spolu so žalobou, a to dňa 14.12.2016 (pozn. odvolacieho súdu), čo v odvolaní uvádza žalobca. Súd v tejto časti odôvodnenia svojho rozhodnutia len zdôraznil, že najneskôr v tomto konaní sa žalovaná musela dozvedieť o odstúpení od zmluvy právnym predchodcom žalobcu.

10. Skutkové zistenie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Nesprávnosť v skutkových zisteniach môže byť vyvolaná chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, alebo nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov. Žalobca v podanom odvolaní nedôvodne spochybňuje nesprávne závery súdu prvej inštancie o odstúpení od zmluvy. Listinný dôkaz - list zo dňa 13.11.2014, ktorým právnym predchodca žalobcu odstupuje od zmluvy o poskytnutí verejných služieb predložil žalobca spolu so žalobou a tento listinný dôkaz, ktorý mal právny význam pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, súd v konaní vyhodnotil. Dôkazy sa totiž vykonávajú na preukázanie tých skutočností, ktoré sú v konaní tvrdené. Pokiaľ žalobca v konaní uplatňuje nárok zo zmluvy a ako listinný dôkaz predložil listinu, ktorou od zmluvy odstúpil, nemožno na tento dôkaz neprihliadať.

11. Vzhľadom na to, že v danej veci došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy právnym predchodcom žalobcu s účinkami ex tunc, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko zo žalobcom predložených listín nebolo možné zistiť rozsah bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie správne žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. Súd prvej inštancie v súvislosti s ďalšími námietkami odvolateľa uvádza, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentami a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. V prejednávanej veci odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku nespreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP jednoznačne popisuje ako súd prvej inštancie posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Podľa názoru odvolacieho súdu, rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne presvedčivé, umožňujúce jeho prieskum odvolacím súdom.

13. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie v inom konaní posúdil obdobný spor toho istého žalobcu, založený na tom istom základe, inak, keď nekonštruoval účinnosť odstúpenia od zmluvy v dôsledku doručenia žaloby žalovanému a tiež odlišne posúdil vec aj v inom konaní, odvolací súd v tejto veci zhodne ako v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne sp. zn. 4Co/220/2017 uvádza, že pri preskúmaní v odvolacom konaní nie je viazaný rozhodnutiami súdu prvej inštancie v inej právnej veci, hoci by tieto boli založené na obdobnom právnom základe. Uvedené rozhodnutia v tomto konaní netvorí prekážku res iudicata a ani nie sú takým rozhodnutím, ktorými by bol v dôsledku prejudiciality súd viazaný pri meritórnom posudzovaní veci. Zároveň odvolací súd dodáva, že nie je oprávnený preskúmať rozhodnutia súdu v týchto veciach, nakoľko tieto nie sú predmetom tohto odvolacieho konania a tieto tiež môžu vychádzať z iného skutkového a iného právneho posúdenia veci.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

15. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej vznikol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko v odvolacom konaní jej trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).